

проти волі, честі та гідності людини»). Таким чином, враховуючи вищезазначене, можемо спостерігати, що законодавець, повністю переосмислив свої позиції щодо захисту прав людей, узаконивши ст. 150 ККУ, опираючись на міжнародне законодавство, зокрема на практику діяльності МОП.

Література:

1. Кривець Н. В. Міжнародна організація праці / Н. В. Кривець., 2009. 706 с.

2. Б. І. Гуменюк. Міжнародна організація праці / Б. І. Гуменюк. Знання України. 2004. 812 с.

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

Шлапко Т. В.

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного,
господарського права та фінансово-економічної безпеки*

Навчально-наукового інституту права

Сумського державного університету

м. Суми, Україна

Горбачова М. І.

студентка магістратури

Навчально-наукового інституту права

Сумського державного університету

м. Суми, Україна

В умовах сьогодення здійснення аналізу національної політики у сфері державної допомоги сім'ям з дітьми неможливе без урахування міжнародної практики. Україна, оголошуючи пріоритетним напрямком наближення до Європейського Союзу, зобов'язалася здійснювати політику щодо забезпечення та реалізації прав людини як основоположної цінності сучасної держави. Серед цих прав особливе значення має право на соціальне забезпечення, закріплене на державному рівні.

У Європейському Союзі кожна держава виступає відповідальною за соціальне забезпечення людей і державна допомога залежить від економічного статусу та місця проживання, а не від громадянства. Тим не менше, у кожній країні встановлюються власні правила щодо

Загалом система сімейної допомоги у Франції включає в себе допомогу при народженні, усиновленні та догляду за дітьми; одноразову премію за народження або усиновлення; базові виплати; шкільну допомогу (виплачується сім'ям з дітьми, які навчаються в школі або є студентами); допомоги самотнім або розлученим батькам та виплати на навчання дітей-інвалідів [3, с. 137].

Звідси випливає, що французька соціальна політика направлена не тільки на високі виплати по народженню, а й на впровадження системи різних послуг допомоги батькам та збереження сім'ї.

Заслуговує на увагу приклад здійснення сімейної політики в Ізраїлі. При народженні дитини ізраїльтянка отримує одноразову допомогу в розмірі трьох тисяч шекелів (більше 600 доларів). Сума дитячої допомоги, що виплачується на сім'ю, різко зростає з народженням четвертої і п'ятої дитини. Так, якщо за одну дитину Відомство національного страхування виплачує ізраїльській сім'ї 144 шекелі на місяць, за двох – 288 шекелів, за трьох – 483 шекелі, то за четверту і п'яту – по 937 та 1459 шекелів відповідно.

Ізраїльська система дуже наближена до нашої і навіть грошові допомоги майже однакові за своїм розміром. Проте ізраїльська система направлена на створення сприятливих умов для багатодітних сімей, що підтверджується великим підвищенням розміру допомоги на кожную наступну дитину.

У Люксембурзі сім'ям виділяють «допомогу на майбутнє дітей» для компенсації фінансових витрат, пов'язаних із їхньою підтримкою та навчанням. Вона складає 265 євро на місяць. А от допомога при народженні розділена на три частини, які виплачуються окремо і мають різні умови надання, тобто можна отримати одну і не отримати інші [3, с. 142–145].

На нашу думку, таку систему розділення допомоги на декілька частин, деякі з котрих ще можуть не надатися сім'ї за певних умов, не можна вважати досконалою.

Що стосується соціальної політики в Україні у сфері призначення державної допомоги при народженні дитини, то відповідно до ст. 12 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» також передбачений поділ виплат на частини, а саме: виплата допомоги здійснюється одноразово у розмірі 10320 грн., а решта виплачується протягом наступних 36 місяців. Загальна сума державної допомоги при народженні дитини становить 41280 грн. [4]. Однак даний вид допомоги в Україні, незважаючи на поділ виплат на окремі частини, закріплений на законодавчому рівні та є гарантованим правом сімей з дітьми на соціальне забезпечення.

У Швеції право на допомогу на дітей полягає у фінансовій підтримці, яку автоматично виплачують всім батькам з першого місяця після народження до 16 років. Після цього можна отримати розширену допомогу або грант на навчання. Якщо у родині декілька дітей, то сім'я має право отримати доплату як багатодітна на додаток до призначеної допомоги на дитину [5].

Шведська система схожа з німецькою. В цій країні також приділена велика увага збереженню сім'ї та підвищенню народжуваності. Також у Швеції встановлені великі виплати державної допомоги на дітей, які залишилися без батьківського піклування, та дітей-сиріт.

Висновки. Аналізуючи міжнародну практику призначення допомоги сім'ям з дітьми, цікавою слід визнати систему соціального забезпечення Німеччини, адже дана держава здійснює ефективну соціальну політику, спрямовану на підвищення рівня народжуваності, зміцнення економічної стабільності та фінансового забезпечення сімей, а також сприяння добробуту дітей.

Одночасно з цим, враховуючи шлях України до євроінтеграції, вважаємо можливим запозичення практики Німеччини та інших європейських країн щодо системи призначення та виплат державної допомоги при народженні дитини.

Література:

1. Грошова допомога на народження і виховання дітей: приклади з ЄС. Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29261896.html> (дата звернення: 29.11.2020).

2. Виплати на дітей у Німеччині: у тому числі для іноземців. Made for minds. URL: <https://www.dw.com/uk/> (дата звернення: 29.11.2020).

3. Яригіна Є. П. Соціальне забезпечення сімей з дітьми: міжнародний досвід та українська модель. Монографія. Харків: Монолит, 2016. 196 с.

4. Про державну допомогу сім'ям з дітьми: Закон України від 21 листопада 1992 р. № 2811-ХІІ. Дата оновлення: 24.10.2020 р. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 5. Ст. 21.

5. Грошова допомога на народження і виховання дітей: приклади з ЄС. Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29261896.html> (дата звернення: 29.11.2020).